

Adi Smolar, Imam Dekle

Adi Smolar
Miscellaneous
Imam Dekle

V nedeljo se je dan zael,
v maju je ves svet ivel,
na nebu je sameval bel oblak.
la sama je po ulici,
nikamor se mudilo ni,
zasanjan bil je njen korak.
Vsrkavala je topel zrak,
lase je mril veter blag,
nalahno ji objemal je telo.
In sonni arek je gekal
njen nos, z obrazom se igral
in skupaj z vetrom epetal,
zaljubljen v njo.

Imam dekle, ima nasmeh,
imam dekle, ima pogled,
imam dekle, ima mladost
in moja je,
in moja je.

V nedeljo se je dan zael,
v maju je ves svet ivel,
na nebu je sameval bel oblak.
la sama je po ulici,
nikamor se mudilo ni,
zasanjan bil je njen korak.
Igrive iskrice v oeh,
nalahno ustnice v nasmeh,
pikradel tiho se je lep spomin
na nekaj kar dobila je,
na to kar je zgodilo se,
morda na fanta, ko bila je z njim,
in glas mehak.

Imam dekle, ima nasmeh,
imam dekle, ima pogled,
imam dekle, ima mladost
in moja je,
in moja je.

Prepozno avto je zavrl
in krik v grlu je zamrl,
so njena usta treila v tlak.
Obrnili so jo vznak,
obraz razbit s krvjo zalit,
oi so nemo zrle v zrak.
e zdaj jo vidim, ko lei
vsa sama sredi vseh ljudi,
spomin na njo pozabi e predan.
In v glavi spet zasliim glas,
ki se razlegel je takrat,
eprav sem slial ga le jaz,
vsem dobro znan.

Imam dekle, ima nasmeh,
imam dekle, ima pogled,
imam dekle, ima mladost
zdaj moja je,
zdaj moja je.